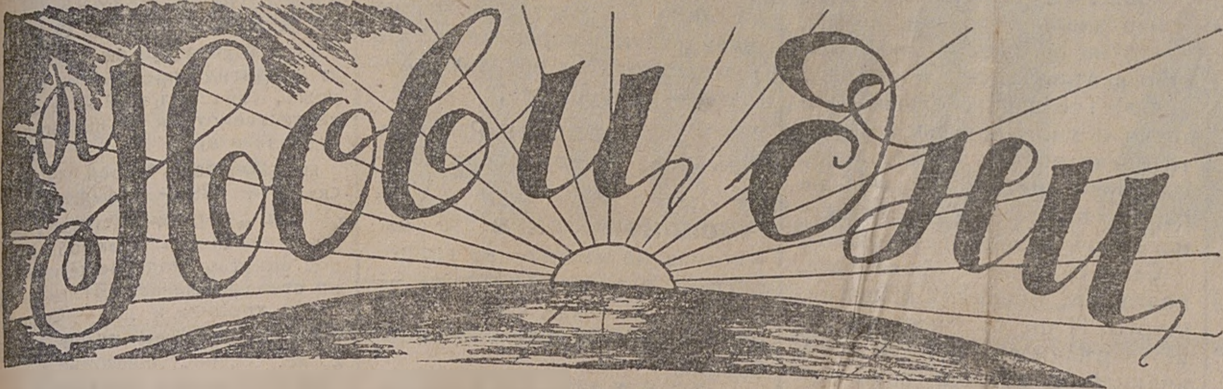

Седмичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

Интелигенция и народъ.

Но умѣй же и ти отозвася душой
Всѣмъ, кто ищетъ и проситъ участя,
Всѣмъ, кто гибне въ борбѣ, кто подавленъ
нуждой,
Кто усталъ отъ грозы и ненастья,
Научись беззаветно и свято любить.

Надсонъ.

Живѣемъ въ дни на страшни материални бедствия и страдания особено за широкитѣ трудящи се маси, а заедно съ тѣхъ следватъ дни на обществена, политическа и морална покруса. Анархията и безпжтицата въ стопанскитѣ обществени устои се отразява и въ обществената философия и идеология, като резултатъ на които се явява сбезвѣряването и разочарованието на народнитѣ маси. А отчаянието е лошъ съветникъ и въ всички случаи резултатитѣ му сж не добри.

Първото и най важно условие за правилно обществено и културно развитие е вѣрата и идеализма, както на отдѣлната личностъ, така и на цѣлото общество, въ собственото имъ творческо дѣло.

Единъ отъ голѣмитѣ въпроси на българската обществено е въпросътъ за възвръщане вѣрата и волята на българския народъ за по-голяма обществена и морална правда, за единъ по-хубавъ и праведливъ общественъ порядък у насъ.

Въ тази областъ нашата интеллигенция е повикана да изиграе своята обновителна роля. На този широкъ културенъ фронтъ има мѣсто за всѣки честенъ интеллигентъ, който обича народа си и който живѣе отъ неговия кървавъ трудъ.

Вѣрно е, че една голѣма частъ отъ народната интеллигенция е дерайлирала отъ своя вѣренъ пътъ — да служи на народа си. Но преди да вдигнемъ ръка противъ нея, трѣбва да бждемъ справедливи и констатираме фактитѣ, каквито си сж.

А тѣ сж страшни поради партийната корупция, която не е оставила ни една честна интеллигентска душа не обезчестена, не унижена и не смахана духовно чрезъ партийна

декларация, рушвети и духовенъ тормозъ.

И за да се запази, интеллигентътъ съ болка на сърдцеи страшенъ духовенъ трагизъмъ е принуденъ да се обезличи и скрие своя мирогледъ, своята философия, своето лично изъ, за да угоди на разнитѣ политически партии, които се редуватъ и управляватъ народни, но природата на които е една и сжша, и които иматъ най-големъ дѣлъ въ сѣвременния трагизъмъ на народа ни.

Въпреки тѣзи неблагоприятни условия за обществена културна работа, ние трѣбва да констатираме отрадния фактъ, че голѣма частъ отъ интеллигенцията ни е на по-си: въ служба на голѣмитѣ културни задачи на племетъ ни, съ рискъ за собственото си спокойствие и благодествие. Ежедневно предъ олтаря на културата на родитѣ падатъ жертвитѣ на интеллигенцията, но въпреки това редитѣ й се сгъстяватъ, еусиозирани и вдѣхновени отъ собствения й идеализъмъ и езаветна служба на бедствущитѣ народни маси.

Да подпомогнемъ дѣлото на честната и идеална интеллигенция въ изграждането на по-красивъ и справедливъ порядък у насъ — ето дългътъ на всѣки честенъ и истински български гражданинъ въ настоящия моментъ.

нт. Христовъ.

Въ Министерството на търговията промишлеността и труда е риготвенъ законопроектъ з подпомагане безработнитѣ осигурени и неосигурени на фонда „Общ. осигуровки“ Въ свръзка съ него се предприема общо преброяване на безработнитѣ на 27 т. м. отъ инспекцитѣ на труда, подпомогнати отъ учители и ученици.

Изъ кой пътъ?

„Азъ съмъ пжтъ, истината и живота“ бѣ казалъ нѣкога Голготския страдалецъ Христосъ. Тогава бѣ време на тирания, жестокости и гибелъ.

Едва ли е имало дни, презъ които българскиятъ народъ да е изпадалъ въ такива беспжтища. Страшни предчувствия свиватъ сърдцето му, като че ли оня тъменъ площъ на петкованото робство, оная тъмна епоха на кърви и тегла наново сж надвесли на небосклона на тая нещастна страна.

При все че живѣемъ въ вѣкъ на голѣма материална и духовна култура, варваризмътъ и тиранията си оставатъ първи елементи въ социалния и правовъ битъ на маситѣ. Голѣмата частъ отъ обществото, годна да помогне съ богатствата си на всички, които се нуждаятъ и изнемогватъ въ мизерия и гладъ, стои бездушна и безчувствена; друга пъкъ, лишена отъ творчески идеализъмъ, поела управлението, ограничава държавнитѣ богатства, безъ да мисли за неволитѣ на народа; трета — долавейки мизерията на маситѣ, спекулира съ неговото довѣрие, подхраня въ душата му озлобление и мжсъ и го тласка бавно, но сигорно къмъ една страшна

кървава революция, чрезъ която ужъ ще му изгради благодѣнствие.

Българскиятъ народъ, воденъ отъ такива водачи, живѣе въ беспжтища и съ смжтенъ погледъ се движи къмъ бждещето.

Изъ кого да има вѣра, кого да вѣрва и кому да се надѣва? Въ нѣкоя нова групировка, или на отдѣлната личностъ?

За стария Римъ, който заливаше въ сжщата беспжтица, Цицеронъ казва, че е била епоха на нравствено падание, а Венонъ говори, че лудостъта и жестокостъта управляваха тогасъ и направиха Римъ единъ истински адъ.

По този страшенъ пжтъ върви днесъ Българскиятъ народъ и тежка гибелъ го чака, ако не се стреснатъ неговитѣ водачи и интелегенция, и ако той самъ не съзана бездната, къмъ която се движи и не намѣри въ себе си сили за смѣлъ и решителенъ завои къмъ социална правда, човѣщина и култура.

Жеко Дончевъ.

Христианизирание?

Завчера бѣше празника „Христианизирание на младѣжъта.“

Не бива да го отменимъ така. Ние не искаме една парадностъ, една официалностъ, надутѣ, кухи „попски“ речи. Не искаме едно просто завеждане ученицитѣ — децата въ храма, гдето да имъ се каже нѣкоя дума, която тѣ веднага ще забравятъ щомъ като излѣзатъ навънъ.

Ние не искаме това. Туй не е христианизирание! Туй е насилие!

Христианизирание значи — да заведемъ нѣкого при Христа! Да му дадемъ Христа!

Да му покажемъ Христа и той да го обикне, да живѣе при, въ и съ него. Да каже като ап. Павла: — Не азъ живѣя, а Христосъ живѣе въ мене.

Христианизирание значи — да нѣма фашисти и комунисти, българи и турци — а християни, хора! Христианизирание значи — да премахнемъ пушката и бомбата. Сибиръ и Чеката, концентрационния лагеръ и разстрелването!

Христианизирание — това значи — да умрѣе ти — и да заживѣе Христосъ! Много ясно — да залѣзе умразата, революцията — за да изгрѣе Любовта.

Да се христианизира — туй значи, че има „нехристианизирани“ — и има „христианизирани“ — и единитѣ и другитѣ ние ги търсимъ. — А и първитѣ и вторитѣ трѣбва друго да потърсятъ:

— Христа, Любовта, Свободата. — Пжтътъ, Истината и Живота!

При икономическата свобода, за да се предотврати хаоса и разрухата, бѣха принудени да създадатъ синдикати и трустове, които докараха работитѣ до единъ особень монополъ.

Новата икономика трѣбва да има за целъ общия интересъ на производителите и потребителите и като можещъ ръководител на производителите и потребителите за националния интересъ и националната общностъ.

Новата икономика трѣбва да бжде кооперативна, взаимно-помощна, основана не върху частната печалба, а върху ползата за всички граждани.

Луи Бертранъ.

Белгийски социалистъ — кооператоръ.

Кооперация „Напредъ“.

Потребителнитѣ кооперации въ България, причислени къмъ Кооперативна Централна „Напредъ“, опредѣлиха текущия месецъ за кооперативенъ агитационенъ, съ целъ да пропагандиратъ идеитѣ на потребителната кооперация, да записватъ нови членове на кооперациитѣ „Напредъ“, да събиратъ влогове и да привлекатъ нови клиенти за кооперативнитѣ магазини. Такива магазини има въ цѣлата страна 260, които миналата година сж продали стоки наедно съ Централата за 750,838 000 лева. Раздадения дивидендъ на консуматоритѣ отъ кооперациитѣ „Напредъ“ възлиза на сума 2,042,500 лева. При кооперациитѣ на Централата има на влогъ народни спестявания 83 000,000 лева, отъ които 8,500,000 лева сж детски влогове. Спестяванията най-добре се плащатъ и сж запазени най-добре въ кооперациитѣ „Напредъ“.

Съ своитѣ сръдства и магазини потребителнитѣ кооперации сж вече факторъ въ нашия стопански животъ. Тѣзи кооперации регулиратъ вече ценитѣ на много отъ най-нуждитѣ и необходими за ежедневиия животъ на всѣко семейство предмети. Тѣ станяха причина, качеството на всички стоки въ цѣлата страна да се подобри, манипулацията и търговията съ тѣхъ да се развие и усъвършенствува и да се дойе до едни по-справедливи и умѣрени цени. Затова добре е обществото да ги подкрепи въ тѣхнитѣ благородни усилия за достигане на тази народополезна целъ.

Б. Р. Върху изказанитѣ мисли трѣбва истинския християнинъ да се замисли; особено нѣкои отъ ония, които сж призовани да представляватъ Христа тукъ на земята.

Иеродъ Неофитъ Тулешковъ.

БАЛАБАЧКА.

(Бележки изъ дневника ми).

20 декември, 1916 година. „ДОБРУДЖАНСКИ ФРОНТЪ“.

Нощувахме 2 километра южнотъ с. Балабанча. Сутринта на 20 декември почнахме да се готвимъ за предстоящата атака на главната неприятелска позиция, която се простираше отъ Дунава до Черно море. Центърътъ на позицията бѣха укрепенитѣ линии на противника до самото село, особено височината . . . , която имаше грамаденъ голъ конусъ и издига до самата южна планина на селото.

Въ 1 часътъ следъ обѣдъ веригитѣ ни почнаха да се спускатъ отъ обраслия съ храсталакъ скетъ, върху хребета на който нощувахме, и да преважатъ въ долината, дѣто, собствено и главната позиция на противника. Храсталака ни закриваше отъ погледитѣ и из-

стрелина противника, затова ние! смѣкнахме почти неуязвимъ самата долина. Въ крайната на храсталака се устрои и подъ прикритието на дравината, която вече бавно спущаше и забуляше околнѣта, ние почнахме да пълзи напредъ. Руситѣ ни забѣлиха отдавна и почнаха да усгъ огъня си. Колкото отива напредъ толкова огънятъ се усиляваше и ставаше действителенъ. Бойцитѣ чнаха да редѣятъ и да даватъ своя кървавъ данѣкъ.

Чаъ е 7 вечерътъ. Ние сме иднотъ на долината. Малийкичка тихо клопочи и нонашия поздравъ на другарини, които далечъ на изтокъ въ Черно море се сражаватъ заедно съ насъ на сж-

щата позиция и за сжщото дѣло. И тѣ сжщо като насъ безмълвно умираатъ съ ледена усмивка на уста.

Веригитѣ залѣгатъ край рѣчкчката, за да се прикриятъ отъ изстрелитѣ на противника. Минава известно време. Огънятъ отслабва и ние наново се устрояваме. Дружиннитѣ керъни събра и ние се ориентираме върху предстоящитѣ действия. Ще атакуваме фронтално позицията на противника.

Докато се установи връзка и получатъ инструкции минава доста време. Часътъ е 8, а може би, и 9. Времето минава мжчително бавно, а и свѣтлавично. Ние сме въ царството на смъртъта и въ насъ се появяватъ нови критерии, нови чувства, настроения — съ една речъ новъ душевенъ обликъ изпълва нашитѣ сжщества.

Нощъ тъмна и непрогледна изпълва околността. Тъменъ

вуалъ забулва небето и ни една звездичка не погледва къмъ насъ, къмъ борцитѣ и защитницитѣ на България. Тъмнина въ лѣво, въ дѣсно, горе на небето и подъ насъ на земята. На тъмната нощъ отговаря и гробна тишина, нарушавана отъ изстрелитѣ на противника и отъ рѣзливото адско свирене на картечницата. За известни моменти стрелбата замира, и тогава ние чуваме тупането на собственитѣ си сърдца.

Азъ съмъ до войницитѣ си, свитъ въ едно окопче. Рой мисли като въ кинематографъ минаватъ презъ съзнанието ми. Унесенъ така, едва забелѣзвамъ връзката, който ми предава заповѣдта на дружинния „напредъ“. Повтарямъ сжщата заповѣдъ машинално на мойтѣ връзки и следъ минута ротата трѣбва напредъ. Въ тъмнината едва се долавятъ силуетитѣ на войницитѣ макаръ, че не съмъ

по-далечъ отъ 5 — 10 крачки. Никакъвъ шумъ, никакъвъ гласъ. Сегизъ-тогизъ се чува слабо потракване на манерка или лопатка, но и това потракване като че ли мигновено изчезва въ нѣкоя бездна и пакъ тишина гробна и неземна се възвръща наоколо. Азъ крача заедно съ всички, съ цѣлата рота, съ цѣлата дружина — 1,000 човѣка. Въ съзнанието ми се издига се по-ясно мисълъта, която съмъ прочелъ нѣкожде: „Когато смъртъта говори, всичко мълчи!“ И азъ почвамъ да я шепна тихичко и да се забавлявамъ.

Въ този моментъ забелѣзвамъ, че всичко наоколо спира. Войницитѣ залѣгатъ и почватъ да се окопаватъ. Руситѣ стрелятъ. Веригитѣ редѣятъ, макаръ и слабо. Който е раненъ, — раненъ, който е убитъ, — убитъ! Мѣсто за сантименталности нѣма, защото развръзката е неизвестна.

Изъ печата.

За сититъ и охранечитъ зимата е слънчева. За тяхъ сега почватъ нови разностранни забавления и удоволствия. Тяхъ сж чужди студътъ, гладътъ и лишенията.

И презъ тѣзи тежки дни селенина, занаятчицата и работника сж тежъкъ трудъ създаватъ непрекъснато блага и сж въ непрекъснатата борба за сж ществуване. А тѣ иматъ по-вече право на почивка и нужда отъ въздухъ и слънце.

„Земедѣлско знаме“. 118.

А въ това тежко време на криза и стагнации, фабричните произведения на покровителствуваниятъ отъ държавата индустрии сж невъроятни скъпи.

Днесъ, когато вълната се купува отъ производителя по 30-35 лв. килограмъ, вълнениятъ платове се продаватъ по 300-400 лв. метъръ, а прѣждата по 200 — 300 лв. килограмъ.

Памукътъ по договоръ цена се закупува по 28 лв. кг., — а изработенитъ памучни произведения се продаватъ по 500-600, дори по 700 лв. килограмъ.

Суровитъ говежди кожи се купуватъ по 8, 10 и 12 лв., а изработени се продаватъ на произволителя, който е консоматоръ по 200-300 лв.

Така е съ цялото, зърнени-тъ храми, гроздето и всички земеделски произведения. Купуватъ се отъ производителя на безценица, а се продаватъ пакъ на него, който се явява и като консоматоръ, на баснословно високи цени.

Въ чий бездѣлни каси отиватъ тѣзи несмѣтни печалби?

Всѣка чиновническа служба се откупва чрезъ данѣкъ. Съ данѣкъ се обзаведатъ вече всички чиновници и новоназначенитъ, за да се добератъ до служба и старитъ, за да си гарантиратъ службата.

И нѣма съмнение, че открити-тъ отъ разни безсѣвестни партизани сергии и тържища за търгуване съ чиновническите назначения се увеличаватъ непрекъснато по градове и села у насъ. Търгува се съ всичко духовно и материално у чиновника; търгува се съ честта на чиновничката

Разполагаме съ изобилни факти на бегеранно измучване и гавра съ нещастното чиновничество.

„Земя“ — Стара-Загора

Въ Англия е образувано религиозно филмово общество, което ще демонстрира въ черквитъ на Великобритания религиозно възпитателни филми за богомолцитъ. Филмитъ ще бждагъ придружавани съ духовна музика.

Ставаме и завиваме дѣсно-то рамо и тръгваме паралелно на позицията на противника. Тишината, съ която завихме и тръгнахме ни позволи да заблудимъ противника. Като на ближихме дѣсния флангъ на съседната ни 3 дружина, завихме съ лѣвото рамо и тръгнахме фронтално. Разкжсахме мрежитъ, минахме презъ напуснатитъ окопи и се отзовахме подъ височината. Надъ насъ се издигаше нѣма и мълчалива височина, която въ тѣмината ни се показваше като нѣкое чудовище. Елементарна тактика диктуваше да накараме този свинкъ да заговори, за да се ориентираме за сутриньта.

Но поканата ми къмъ ротата, която ще отиде да огледа височината явиха се двама смѣлчаци отъ 2 взводъ: отдѣлени-ниятъ к-ръ мл. подофицеръ Петъръ П. Марчевъ отъ с. Опака, Поповско и ефрейторъ

ХРОНИКА.

Новооснованиятъ окол. читалищенъ съюзъ започна да функционира. Той си поставя задача да организира всички селски читалища въ околията, да бжде жива връзка между тяхъ и да ги подпомага въ борбата имъ за по-вече правда и свѣтлина въ живота.

Съюзътъ поканва всички селски читалища, които още не сж станали негови членове, да сторятъ това веднага.

Съгласно устава на сжщия всички селски читалища сж длъжни да членуватъ въ окол. читалищенъ съюзъ. Касиеритъ на селскитъ читалища трѣбва да внесатъ вноската 100 лева въ окол. съюзъ, който ще я препрати въ Шумен. окр. читал. съюзъ. Затова нека председателитъ и касиеритъ на селскитъ читалища се отнесатъ до секр. касиера на окол. читал. съюзъ, г. Ст. Н. Черноколевъ, учител въ градската прогимназия, отъ когото ще получатъ устава на съюза и ще бждагъ осѣтлени по бждещата имъ работа.

Днесъ 11. XII. получихъ сумата 10,000 — лв. за покойния учител Ст. Михайловъ, застрахованъ по фондъ „Злополука“ — ученически застраховки при 1 бълг. застр. Дво „България“, влѣзли въ сила отъ 15. XI. т. г.

ДИРЕКТОРЪ: Ст. Велчевъ.

Съ настоящиятъ 50 ти брой навършваме нашата годишнина. Поехме ангажиментъ да дадемъ 50 броя на читателитъ си и ги дадохме. „Нови Дни“ до последния брой остана вѣренъ на лозунгитъ, издигнати въ първия брой да ратува за по-висша социална правда, за по-голяма морална култура и човѣщина въ нашия животъ.

Редакцията благодари на всичкитъ си сътрудници и абонати, които я подкрепиха въ скромното ѣ културно дѣло. Апелира къмъ малкото останали неплатили абонати да си платятъ абонамента, както подобава на хора съ истинска обществена култура, на които „Нови Дни“ е помогналъ да пламне въ съзнанието имъ макаръ и най-малка искра на божественостъ, човѣщина и идеализмъ.

На 24, 25, и 26 т. м. Шум. Окр. управителъ свиква конференция въ гр. Шуменъ на която ще призове всички секр.-бирници, кметове, учители, кооперативни дейци и др. Ще се разискватъ предимно въпроси отъ стопански характеръ, коопер. дѣло и по-свѣта.

Въ Парижъ се е образувалъ съюзъ на германскитъ емигранти — журналисти.

Тодоръ Атанасовъ Ивановъ (Добруджанецъ).

Дзямата храбреци поеа ската на височината и скоро се изгубиха отъ очитъ. Отъ върха на височината никакъвъ признакъ, че има жива душа. Ние чакахме установения сигналъ, за да отидемъ и вземемъ височината. Минаватъ моменти на бавно и мжчително очакване. Изведнажъ нашето внимание се спира върху върха на височината. Страшенъ трѣсъкъ раздира нощната тишина и за мигъ всичко замира. Бързишкомъ нашитъ смѣлчаци се отзоваватъ при насъ и ни посвѣщаватъ въ работата. Върхътъ е спасенъ съ руски окопъ. Тѣ достигатъ на 10 крачки до окопитъ и забѣлзватъ, че руситъ спятъ. Пушкитъ имъ турени на бруствера на окопа и готви за стрелба. Часовоятъ е билъ буденъ, той усѣтилъ приближаването на нашитъ и почналъ да буди другаритъ си. Нашитъ изпреварватъ момента

Най-големиятъ въпросъ, който днесъ поглѣща вниманието на парламентъ и общество е въпросътъ за задълженията. Той засѣга сложна материя и много интереси. Самото правителство е поставено въ трудно положение, понеже партиитъ отъ които е съставено, иматъ различни становища.

Сега се търси формулата, която да обедини правителството. И ще се намѣри, за щото рѣдки сж случаитъ въ анализъ на нашата политическа история да падне правителство по-голямъ обществени въпроси. Въпросътъ е на днешенъ редъ и въ близко бждеще ще бжде разрешенъ.

Въ миналия брой е пропуснато да се съобщи, че между избраниятъ членове на Окол. читалищенъ комитетъ е и г. Жеко Дончевъ, който е сжщевременно и членъ на Окръжния читалищенъ комитетъ.

На 8 т. м. Непълната гимназия отпразднува патронния си празникъ „Св. Седмочисленици“ съ забава.

Международната организация на писателитъ — Пенъ клубъ — чийто председателъ е английскиятъ писател Уелсъ, е взела решение да изключи германскитъ представители поради нетърпимостта имъ.

Държавенъ университетъ, който ще бжде основния центъръ за подготовка на високо просвѣтени педагози, е откритъ въ Одеса.

Задруга — Народна застрахователна кооперация — още първата годишна плаща на осигуренитъ д-видентъ 5%.

Въ Министерството на земедѣлието е назначена комиси-сия, която да проучи условията за намаляване цената на захарьта.

Броятъ на предплатилитъ радио абонати въ Англия е 20 милиона или 50 % отъ цѣла Англия. Това е културна страна.

На 18 т. м. се свиква извънреденъ конгресъ на Съюза за на популярнитъ банки, който ще се занимае, между другитъ въпроси, и съ приемането правилника по осигуряването на членоветъ на попул банки за СТАРОСТЪ и ИНВАЛИДНОСТЪ.

Този е единъ отъ голѣмитъ въпроси на социалната осигуровка, който кооперацията бавно, но сигурно разрешава и съ това за лишенъ пжтъ иде да подчертае, че кооперативниятъ общественъ строй е, който носи културни блага и обществена правда за широкитъ народни маси.

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТА

и хвърлятъ бомба всрѣдъ руситъ. До като се окопитатъ, тѣ бѣха вече при насъ. Разбра се, че руситъ ще защищаватъ височината и че ние, сравнително, се намираме въ неблагоприятно бойно отношение спрямо тяхъ. Оставаме да се предупреди артилерията за сутриньта.

Наново гробна тишина се възцари. Хребетътъ, който заемаше съ ротата не благоприятствуваше за окопаване, но доколкото можеше, войницитъ използваха мѣстността, защото тѣ знаятъ, че всѣка купчина прѣстъ може да запази живота

Студено. Жбитъ ми тракатъ. Студътъ като че прониква въ цѣлото ми тѣло, прониква въ жилитъ ми и вледенява кръвта ми. Редъ мисли минаватъ презъ съзнанието ми, но тишината съдействува за появяването на поменатата вече мисль: „Когато смъртьта говори, всичко мълчи!“

На 4 т. м. въ Бернъ е била открита зимната сесия на швейцарския парламентъ. За председателъ е избранъ Хуберъ — социалистъ.

Въ германския Райстагъ нѣма нито една жена депутатка.

Законопроектъ за изменение на имената на градоветъ въ страната е готовъ — наскоро ще бжде внесенъ въ народното събрание за одобрение.

КНИЖНИНА.

Сп. „Звезда“ кн. 8. съдържа: Въ двореца на жълтата смъртъ. Д. Благоевъ по-рускиятъ слорове. Пакъ за задълженията. Стихийностъ и съзнание. Книжовни и публицистични бележки ул. „Джбова“, 1 София.

ПОЛУЧЕНИ ВЪ РЕДАКЦИЯТА: Любомиръ Д-йчевъ: Глутница хора — поемъ, цѣпа 25 лв. ул. „Царъ Симеонъ“ 66 София 1

Димитър Сотировъ: Пролѣтъ въ манастира (стихотворения).

Кредитна Кооперация „ЗОРА“ с. Юрюклеръ, Ески-Джумайско.

Съобщава на интересующитъ, че на 24 т. м. ще произведе търгъ въ помещението на кооперацията за разни **бракувани части отъ вършачка**, търсини, две изгаваеми грапи и разни други желѣзарии.

Отъ Кооперацията.

Бозъ-Кесенско българско учил. настоятелство

Обявление № 14.

с. Б. Кесенъ, 6. XII. 1933 год.

Базъ-Кесенското българско учил. н-во обявява, че на 25 т. м. въ помещението на училището ще се произведе търгъ за отдаване подъ наемъ **19 кжса учил. нива** намираща се въ мѣстността „Кошлукъ — Ирекъ“, Бозъ-Кесенско змълище за времето отъ 1. I. 1934 г. до 1. X. 1935 г.

Първоначална цена на дек. за година е 20 лв. Залогъ за правоучастие 10 % отъ годишния нае

Закона за Б. О. П. задължителенъ.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Салтъкларско частно Турско учил. настоятелство

Обявление № 61.

с. Салтъкларъ, 9. XII. 1933 год.

Обявява на интересующитъ, че на 20 день отъ публикуване на нѣтоящото, въ канцеларията на частното турско училище отъ 8 до 10 часа преди обѣдъ ще се произведе търгъ за отдаване подъ наемъ **8 кжса училищни ниви и ливади** намиращи се въ мѣстноститъ: „Карши Кору“, „Ески-Елѣкъ“, „Алнжлѣкъ“, „Бузалѣкъ-Алтъ“, „Долни-Черкезлий“, „Мезърлѣкъ“, „Ортакой-Баши“ и ливада: „Памоклу Кюпрю“, за време отъ 1. I. 1934 година до 1. X. 1935 година. Всички въ Салтъкларско землеще.

Първоначална оценка отъ 40 до 60 лв. на декартъ за една година. Конкренти да представятъ сигурни двама свидетели въ търгъ.

Залогъ 10 % гъ годишния наемъ. Закона за Б. О. П. задължителенъ.

Председателъ: Мехмедъ К. Ахмедовъ.

Секретаръ-Гл. учителъ: Мика В. Добрева.

Студътъ се усилива. Чѣстото не позволява да се поизходи поне човѣкъ. И имамъ да знаа, колко е частъ ю часовникътъ ми отидва падна и той за родина — стѣши се въ боя при с. Рамазкой. Не мога да се ориентирамъ ни по време, ни по мѣо. Чувахъ слабо копане съ латки, едва доловимъ шепотъ между войницъ.

Нощъ мрачна, непроедна, всепобеждающа! И тиината сжщ!

На 20 крачки влѣво спехъ да слабо блещукане и огънь. Огънь всрѣдъ тѣл леденюща нощъ! Не устамъ на съблазаньта, но ско се разочаровахъ. Слаби, едѣлещукащи пламъчета, които едва се показватъ въ леденющата нощъ.

Въ този моментъ при енъ доведжатъ пленникъ.

„Уловихме му пушката“ — сѣмъ до насъ бѣ дошълъ долагатъ часовитъ.

Казакътъ 35 годишенъ, ухлещенъ, почна да се моли плещи. „Я не стреляй, Ваше Благородие! Я самъ не пришьохъ началство приказало! Мой тецъ болгаръ Ваше Благородие“. Какъвъ човѣшки гизмъ!

Заповѣдахъ да го заведемъ при др. к-ръ. Не минаха минути отъ тази сцена и свѣтлавица се раздаде гръмъ отъ цѣлата верига на ротата. Гръмъ вихревъ, адски!

Огънятъ продължава съ своята сила. Затрещяха и бомби. Нищо нѣ може да се побере всрѣдъ този адски трѣсъкъ и грѣмъ. Минаватъ колко минути и огънятъ на да отслабва, докато нѣ после съвършенно замръзна. Итината наново се възцари всрѣдъ тъмната нощъ. Нѣкъвъ шумъ, никакъвъ глъгъкъ. Никаква свѣтлинка отъ цигаръ.

Смъртьта говори!

(Следъ)